

ศึกษาและปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๗๔ อินทริยสังวร ตอนที่ ๒

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

อ.สุภีร์ ทุมทอง

อินทรียสังวร

๑. ความหมายของอินทรียสังวร
๒. ความสำคัญของอินทรียสังวร

๒. ความสำคัญของอินทรีสังวร

- ๒.๑ เป็นคำสอนภาคปฏิบัติ
- ๒.๒ เป็นข้อปฏิบัติถัดจากปาติโมกขสังวร
- ๒.๓ เป็นคุณธรรมเบื้องต้นของผู้มีปัญญา
- ๒.๔ เป็นอาหารของพรหมจรรย์
- ๒.๕ ทำให้สุจริต ๓ และธรรมะอื่นบริบูรณ์
- ๒.๖ เป็นพื้นฐานให้เกิดสมาธิ

๒.๓ ทำให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง (๑)

จกฺขุณา สํวโร สาธุ

ฌาเนน สํวโร สาธุ

กาเยน สํวโร สาธุ

มนสา สํวโร สาธุ

สพฺพตฺถ สํวโร วิกฺขุ

สาธุ โสเตน สํวโร

สาธุ ชิวฺหาย สํวโร.

สาธุ วาจาเย สํวโร

สาธุ สพฺพตฺถ สํวโร

สพฺพทฺถุขา ปมฺจฺจติ.

พ.ศ. ๒๕/๓๖๐-๓๖๑

๒.๓ ทำให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง (๒)

เอกมนต์ นิสินฺโน โข อายสฺมา ปุณฺโณ ภควนฺตํ เอตทโวจ
“สาธฺมํ ฆณฺเต ภควา **สงฺขิตฺเตน โอวาเทน โอวทฺตฺ,**
ยมฺหํ ภควโต ธมฺมํ สุตฺวา เอโก วูปกฺกฺโข อปฺปมตฺโต
อาตาปี ปหิตตฺโต วิหเรยฺยนฺ”ติ.

ม.อ. ๑๔/๓๕๕ ปุณฺโณวาทสูตร

๒.๓ ทำให้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง (๓)

สนฺติ จ โข ปุณฺณ จกฺขุวิญญฺเยยฺยา รุปา อิกฺกฺจา กนฺตา
มฺนาปา ปิยฺรุปา กามฺปสฺสยฺหิตา รชฺนียา,
ตณฺเจ ภิกฺขุ นาทินนฺทติ นาทิวทติ นาชฺโณสย ติกฺกฺจติ.
ตสฺส ตํ อนนินนฺทโต อนนทโต อนชฺโณสย ติกฺกฺจโต
นนฺทติ นินฺชฺฌติ, **นนฺทินิโรธา ทุกฺขนิโรโธ** ปุณฺณาติ วทามิ.
สนฺติ จ โข ปุณฺณ โสตวิญญฺเยยฺยา สทฺทา... ฌานวิญญฺเยยฺยา คนฺธา...
ม.อ. ๑๔/๓๕๕ ปุณฺโณวาทสฺสูตร

๓. ประโยชน์ของการมีอินเทอร์เน็ตสั่งวร

๓.๑ ทำให้กิเลสไม่ครอบงำ

อหมุปี โข โภ ภารทวาช ยสฺมี สมเย อรกฺขิตฺเตเนว กาเยน
อรกฺขิตาย วาจาย อรกฺขิตฺเตน จิตฺเตน อนุปฏฺฐิตาย สติยา
อสิวฺเตหิ อินฺทฺริเยหิ อนฺเตปุริ ปวิสามิ,
อตีวีย มํ ตสฺมี สมเย โลกธมฺมา ปฺริสหนฺติ.
ยสฺมิณฺจ ขวาคํ โภ ภารทวาช สมเย รกฺขิตฺเตเนว กาเยน
รกฺขิตาย วาจาย รกฺขิตฺเตน จิตฺเตน อุปฏฺฐิตาย สติยา
สิวฺเตหิ อินฺทฺริเยหิ อนฺเตปุริ ปวิสามิ,
น มํ ตตฺถ ตสฺมี สมเย โลกธมฺมา ปฺริสหนฺติ.

ม.มฺ. ๑๘/๑๒๓ ภารทวาชสูตร

๓.๒ ละความเดือดร้อนบางอย่างได้ (๑)

อตฺถิ ภิกฺขเว อาสวา ทสฺสนา ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา **สํวรา** ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา ปฏฺฐิเสวนา ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา อธิวาสนา ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา ปรีวชฺชนา ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา วิโนทนา ปหาตพฺพา,

อตฺถิ อาสวา ภาวนา ปหาตพฺพา.

ม.มฺ. ๑๒/๑๖ สัพพาสวสูตร

๓.๒ ละความเดือดร้อนบางอย่างได้ (๒)

กตเม จ ภิกขเว อาสวา สํวรา ปหาตพฺพา.

อิธ ภิกขเว ภิกขุ ปฏิสงฺขา โยนิโส จกฺขุณฺทฺริยสํวรํ สํวโต

วิหฺรติ. ยถฺหิสฺส ภิกขเว จกฺขุณฺทฺริยสํวรํ อสํวตฺตสฺส

วิหฺรโต อูปฺปชฺเชยฺยํ อาสวา วิฆาตปริพาหา,

จกฺขุณฺทฺริยสํวรํ สํวตฺตสฺส วิหฺรโต

เอวํ ส เต **อาสวา วิฆาตปริพาหา น โหนฺติ.**

ม.มู. ๑๒/๒๒ สัพพาสวสูตร

๓.๓ ทำให้เป็นผู้อยู่ด้วยความไม่ประมาท

จกขุนทุริย์ ลั่วตสฺส ภิกฺขเว วิหฺรโต จิตฺตํ น พฺยาสิญฺจติ
จกฺขุวิณฺเษเยสุ รุเปสุ, ตสฺส อพฺยาสิตฺตจิตฺตสฺส ปามุชฺชํ ชายติ,
ปมฺพิตสฺส ปีติ ชายติ, ปีติมฺนสฺส กาโย ปสฺสมภฺติ,
ปสฺสทฺชกาโย สุขํ วิหฺรติ, สุขิโน จิตฺตํ สมาริยติ,
สมาหิตฺเต จิตฺเต ฌมฺมา ปาตุภวณฺติ,
ฌมฺมานํ ปาตุภาวา อปฺปมาทวิหฺริเตวฺว สงฺขํ กจฺจติ

สํ.สพฺ. ๑๘/๕๗ ปมาทวิหฺริสฺสูตร

๓.๔ ทำให้มารไม่ได้โอกาส (๑)

อสุภานุปสฺสึ วิหรนฺตํ อินฺทฺริเยสุ สฺสํวตฺตํ
โภจนมฺหิ จ มตฺตตณฺณํ สทฺธํ อารทฺธวิริยํ
ตํ เว นปฺปสฺสทฺตี มาโร วาโต เสถํว ปพฺพตฺตํ.

บุ.ธ. ๒๕/๘

๓.๔ ทำให้มารไม่ได้โอกาส (๒)

เสยฺยถาปี ภิกฺขเว **พาฬิสฺสโก** อามิสฺสคตฺมฺ พฬิสฺส
คมฺภีเร อุตฺถกรหเต ปกฺขิเปยฺย,
ตเมนนํ อณฺฺตโร อามิสฺสจกฺขุ มจฺโฉ คิเลยฺย.
เอวํ หิ โส ภิกฺขเว มจฺโฉ คิลิตพฬิสฺส พาฬิสฺส
อนนฺยํ อापนฺโน พุยฺสนนฺ อापนฺโน
ยถากามกรณฺีโย พาฬิสฺส
สํ.สพฺ. ๑๘/๒๓๐ พาฬิสฺสโกปมสูตร

๓.๔ ทำให้มารไม่ได้โอกาส (๓)

เอวเมว โข ภิกขเว **ฉยิเม พพิสา** โลกสุมี อนยาย สตุตันัน
วราช ปาณินัน. กตเม ฉ, สนฺติ ภิกขเว จกฺขุวิญญะเยเยชา รูปา
อิฏฺฐา กนฺตา มนาปา ปิยรูปา กามุปสฺสยหิตา รชนียา,
ตลฺลเจ ภิกฺขุ อภินนฺทติ อภิวทติ อชฺโฌสาย ติฏฺฐติ.

อัย วุจฺจติ ภิกขเว ภิกฺขุ **คิลิตพพิโส มารสฺส,**

อนัย อापนฺโน พุยสนัน อापนฺโน ยถากามกรณีโย ปาปิมโต ..

ตํ.สพ. ๑๘/๒๓๐ พาฬิสโกปมสูตร

๓.๕ ทำให้รักตัวเองอย่างถูกต้อง

กาเยน สัมโธ สารุ

สารุ วาจาเย สัมโธ

มนสา สัมโธ สารุ

สารุ สัพพตฺถ สัมโธ

สัพพตฺถ สัมโธ ลขชี

รกฺขิตฺติ ปวฺจจติ.

ตี.สกาถ. ๑๕/๑๑๖ อັตตรักขิตสูตร

๓.๖ อยู่อย่างเป็นสุข (๑)

ฉยิเม ภิกขเว ผสฺสายตนา สุทฺนฺตา สุกฺตฺตา สุรภฺชิตา
สุสฺวุตา **สุขาธิวาทา** โหนฺติ. สํ.สพฺ. ๑๘/๕๔ อทฺนฺตอคุตฺตสูตฺร

ทฺวีหิ ภิกขเว ฌมฺเมหิ สมนฺนาคโต ภิกขุ ทิฏฺฐเจว ฌมฺเม
สุขํ วิหฺรติ อวิฆาตํ อนฺุปายาสํ อปริพาหํ,
กายสฺส เภทา ปรมฺมรณฺา สุกฺติ ปาฏิกงฺขา. กตฺเมหิ ทฺวีหิ,
อินฺุทฺริเยสฺสุ คุตฺตทฺวารตฺาย จ โภชเน มตฺตตณฺฺตฺาย จ.
ขุ.อิติ. ๒๕/๒๕ สุขวิหฺารสูตฺร

๓.๖ อยู่อย่างมีความสุข (๒)

จกฺขุโสตถจฺจ ฆานถจ
เอตานิ ยสฺส ทวารานิ
โกชนมฺหิ จ มตฺตถญ
กายสุํ เจโตสุํ

อทยฺหมาเนน กาเยน
ทิวา วา ยทิ วา รตฺตี

ขุ.อิติ. ๒๕/๒๕ สุขวิหารสูตร

ชีวหา กาโย อโถ มโน
สุกฺตฺตานิ จ ภิกฺขุโน
อินฺทฺริเยสุ จ สํวฺโต
สุํ โส อธิคจฺจติ.

อทยฺหมาเนน เจตสา
สุํ วิหฺรติ ตาทิโส.

สวัสดีครับ

